

Castros Raad og med Diagnosen Bækken-svulst sendtes til Europa.

Bortset fra, at den tilsyneladende uundgaaelige Operation kunde foretages under bedre Forhold i Hjemlandet end her, vare Omkostningerne ved en Operation her uoverkommelige for Patienten, hvilket ved Sygdommens Farlighed gjorde Rejsen for at lade den efter vor Mening absolut nødvendige Operation foretage hjemme til et Spørgsmaal om Liv og Død.“ Dette er Lægens Erklæring. Nu tillader jeg mig at spørge det meget ærede Medlem for Højrup (Deutzer): Vilde det ærede Medlem have afvist de 3,000 Pesos og lagt sig til at dø i Stedet for at vælge det, som var saa enkelt, som det sjældent finder Sted i Livet? Det stod mellem Liv og Død eller at modtage disse Penge, jeg ser nu bort fra, hvormange Embedsmænd der modtager som Tak fra en Befolkning, som de yde mange Tjenester, en Gave til en Rekreatjonsrejse eller det ene eller andet. Mig bebrejdes det, at jeg har modtaget 3,000 Pesos paa et Spørgsmaal, som efter Lægens her oplæste Erklæring drejede sig om Liv og Død. Jeg siger, at der er ikke et eneste Menneske i hele Verden, det ærede Medlem for Højrup indbefattet, som i min Stilling — hvis han da ikke netop ønskede Døden — vilde have afslaaet disse Penge.

Saa er der endelig Formen i de indgaaede Skrivelser. Den skulde ikke være — hvad er det for et herligt klart Udtryk, der bruges: „hertil indgivne Skrivelser hverken i Form eller Indhold stemmer med en rigtig Opfattelse af Deres Forhold til Ministeriet“. Ja, det er jo en Skønssage, ærede Medlemmer, og derom ere De jo de bedste Dommere. De have Skrivelsen liggende foran Dem i de Bilag, som det drejer sig om. Jeg har vist adskillige og deriblandt stramme Embedsmænd i Ministerier disse Skrivelser, og ingen har sagt, at der kunde være noget som helst til dem at sige. Men jeg skal sige Dem, at alt, hvad jeg hidtil har nævnt af denne Afskedigelsesskrivelse, er ogsaa nul og nichtig, det betyder intet som helst. Det er ikke andet end Falddøre, det er ikke andet end Bagdøre og Lemme, som man skal slippe ud af, naar det kniber, og det skulde undre mig, om ikke en eller anden Lunte blev hængende i Klemme, inden den svipper ud af den ene Dør og ind ad den anden Dør. Alt det, jeg har oplæst, har ingen Ting paa sig. Det, der har noget paa sig i Skrivelsen, er Vekslen, det er for den, jeg er ramt; jeg er ramt, fordi jeg sad som

Udenrigsministeriets onde Samvittighed. Jeg var forbigaaet, og der var ikke een Mand i Udenrigsministeriet, der ikke vidste, at jeg var forbigaaet med Urette, og ikke vidste, hvorfor jeg var forbigaaet. Jeg sad der som den onde Samvittighed, og nu kom Vekslen op. Og nu skulle De se, hvordan det forholder sig med Vekslen og med det modsvarende Beløb, saaledes som her var Tale om. Da sagde man: Nu skal der slaas til. Jeg skal nu bevise, at det var Vekslen og ikke andet, jeg er falden paa.

Formanden: Er det ærede Medlem ved Afslutningen af sit Foredrag?

Fraenkel: Nej, højtærede Formand, jeg havde nær sagt, nu begynder først det interessante ved det.

Formanden: Jeg skal da afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde afholdes Mandag den 16. ds. med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om nogle Ændringer i den militære Retspleje

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Beslutning af Folketinget om Nedsættelse af en Kommission i Henhold til Grundlovens § 46 (til Undersøgelse af de med Dr. A. Fraenkels Afskedigelse fra Stillingen som udsendt Vicekonsul og Bestyrer af Generalkonsulatet i Buenos Ayres forbundne Omstændigheder).

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 18. December 1897 om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i § 165 i Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872.

5) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om nogle Forandringer i Kvinders Retsstilling.

Mødet hævet Kl. 4⁵.